

KOKAPEN PLANOA
PLANO DE SITUACIÓN

Pilartxo enea parkea Nafarroa kalea (Zarautzko errepide nagusia) eta Zinkunegi kaleen artean kokatzen den pieza irregularra da. Inguruko eraikinen eskala ezberdibek egiten diote atze-oihal funtzioa.

Jarduera nagusia haur jokoena da. Baita ere atseden tokiak (bankuak) eta ingurunea egoki definitzen duen petrila dauzka. Aurrekaldean, Nafarroa kaleari autobus geraleku bat nolabait integratzen da perimetrotik mugekin.

El parque Pilartxo Enea queda limitado por vías rodadas muy transitadas en Zarautz. Se trata de una pieza irregular y equipada con una zona de juegos infantiles muy utilizados por los vecinos de la zona.

El parque Pilartxo-Enea es una pieza irregular situada en la concurrencia de la calle de Navarra (principal arteria que conecta longitudinalmente la localidad de Zarautz) y la calle Zinkundegi. Los edificios colindantes de escala más o menos importante constituyen un telón de fondo para el mismo.

El uso principal es el de juegos infantiles, con una intensidad de uso importante, pero así mismo dispone de zonas de descanso (banco) y un petril que rodea y delimita muy claramente su contorno. Una parada de autobús en el frente que da a la calle Navarra, queda integrada con más o menos acierto en el perímetro.

IZARREN HAUTSA

Izarren hautsa egun batean bilakatu zen bizigai, hauts hartatikan uste gabean noizpait giñaden gu ernai. Eta horrela bizitzen gera sortuz ta sortuz gure aukera atsedenik hartu gabe: lana egiñaz goaz aurrera kate horretan denok batera gogorki loturik gaude.

Gizonak ba du inguru latz bat menperatzeko premia, burruka hortan bizi da eta hori du bere egia. Ekin ta ekin bilatzen ditu, saiatze hortan ezin gelditu, jakintza eta argia; bide ilunak nekez aurkitu lege berriak noizpait erditu, hortan jokatzuz bizia.

Gizonen lana jakintza dugu: ezagutuz aldatzea, naturarekin bat izan eta harremanentan sartzea. Eta indarrak ongi errotuz, gure sustraiak lurrrari lotuz, bertatikan irautea: ezaren gudaz baietza sortuz, ukazioa legetzat hartuz beti aurrera joatea.

Ez dadukanak ongi ahi daki euketzea zein den ona, bere premiak bete nahirik beti bizi da gizona. Gu ere zerbait ba gera eta gauden tokitik hemendik bertan saia gaitezen ikusten: amets eroak bazterturikan, sasi zikiñak behingoz erreta bide on bat aukeratzen.

Gu sortu ginen enbor beretik sortuko dira besteak, burruka hortan iraungo duten zuhaitz-ardaska gazteak. Beren aukeren jabe eraikiz ta erortzean berriro jaikiz ibiltzen joanen direnak : gertakizunen indar ta argiz gure ametsa arrazoi garbiz egiztatuko dutenak.

MIKEL LABOA / XABIER LETE

